

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 674/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Петар Тодоровић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Републике Србије, са седиштем у Крагујевцу, ради исплате дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2752/2018 од 15.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2752/2018 од 15.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиле, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2752/2018 од 15.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 16353/2016 од 14.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев, којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености, за период од 28.05.2014. године до 31.05.2014. године, исплати тужилци износ од 86,33 динара, са законском затезном каматом од 1.07.2014. године до исплате, као и да за месец јун 2014. године, исплати тужилци износ од 1.337,74 динара, са законском затезном каматом од 1.08.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 2752/2018 од 15.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној, јер су нижестепени судови нашли да је тужена при обрачуну и исплати припадајуће накнаде за случај незапослености поступала у складу са Правним схватањем Врховног касационог суда од 23.01.2017. године, због чега у поступању тужене у овом случају нема неправилног и незаконитог рада, а тиме ни основа за потраживање накнаде штете.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 18.11.2016. године, а вредност предмета спора је 1.424,07 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе представља износ који не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају, ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, применом члана 479. став 6. ЗПП, одлучено је да је ревизија тужиле недозвољена.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић